

Symptomerne er Sandsynlighed for, at der foreligger Mund- og Klovesyge. Men i dette Tilfælde, hvor Dyrlægen ikke har kunnet se, hvad det var, paa Grund af Tilfældets milde Karakter, er der ingen Tvivl om, at vedkommende Mand ikke vilde være blevet straffet efter Ugtsomhedsparagraffen. Naar det efter den Paragraf, vi nu har, hvori der staar, at naar der er Sandsynlighed for, at Sygdommen er opstaaet i en Besætning, skal det anmeldes, ikke en Gang er muligt at ramme de Mennesker, for hvem der i Løbet af 8 Dage dør en halv Snæs Kreaturer, saa vil ærede Medlemmer forstaa, at vi maa have en Bestemmelse, der er affattet helt anderledes koncist, for at vi gennem den skal kunne ramme en saa letsindig Optræden som den nævnte.

Venstres ærede Ordfører var ogsaa inde paa at kritisere § 2. Jeg skal heroverfor sige, at Bestemmelsen i § 2 er den samme, som gælder overfor Kvægpest, og den samme, som vi i Virkeligheden har gennemført administrativt. Den gaar kun ud paa, at de, der bor i Nærheden af Grænsen, skal underkastes de samme Regler, hvad enten Sygdommen optræder hos deres Nabo Syd for Grænsen eller Nord for Grænsen. Hvis vi gennemførte det Ændringsforslag, der blev stillet i Folketinget af et Mindretal, om Erstatning for de Tab, som disse Mennesker i Grænseegnene vilde lide, hvis de skulde underkaste sig disse Bestemmelser, vilde det betyde, at vi gav dem en Fordel, som ingen andre her i Landet har, og det finder jeg vilde være ganske urimeligt. Men, som sagt, det, der nu staar i § 2, er i Virkeligheden ikke andet end, hvad vi allerede har gennemført administrativt, og som man efter Loven har Ret til at kræve, naar det drejer sig om Kvægpest.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti havde den Opfattelse, at det ikke vilde betyde ret meget, om vi fik Lovforslaget gennemført nu, for nu havde Sygdommen faaet en meget stor Udbredelse, og Lovforslaget omhandlede nærmest, hvad der skulde ske ved Sygdommens Opstaaen i Landet. Deri har det ærede Medlem Ret, det er Lovforslagets Hovedformaal, men jeg mener rigtignok, at det ogsaa er nødvendigt, at Veterinærvæsenet og Politiet, navnlig efter at vi har lempet de hidtil gældende Afspærringsregler, faar Magt og Myndighed til at overholde de Bestemmelser, vi endnu har. Jeg ved, at man i Udlandet har behandlet Danmark mere velvilligt nu, medens vi har haft Mund- og Klovesyge, end andre Lande, fordi man

tror paa, at vi har bedre Bestemmelser her i Landet end andre Steder. Men der er naturligvis en Fare for, at det, efter at vi Gang efter Gang har lempet de bestaaende Bestemmelser, bliver umuligt at ramme dem, der overtræder Loven — Veterinærvæsenet har for øvrigt ogsaa ønsket strengere Bestemmelser —, og enhver vil da forstaa, at det med disse Lempelser vil blive vanskeligt for os at opretholde Tilliden i Udlandet.

Den ærede Ordfører for det radikale Venstre (Hans Nielsen) spurgte, om man i Ministeriet mener, at det er Ejeren, der har Ansvaret, uanset om han selv fører Tilsyn med Besætningen, eller en anden gør det paa hans Vegne. Jeg for mit Vedkommende mener, at det naturligvis er Ejeren, der har Ansvaret, for hvis man vil gennemføre den Betragtning, at det er Bestyreren eller den, der i Ejeren's Sted fører Tilsyn med Besætningen, vil mange Ejere, som ønsker at unddrage sig et saadant Ansvar, meget let kunde slippe fra det. Det vil i mange Tilfælde blive umuligt at drage vedkommende til Ansvar i Forhold til den Fejl, der er begaaet, og den Skade, den forvolder. Man maa i dette Tilfælde ligesom i alle andre af lignende Art have den Bestemmelse, at det er Ejeren, som har Ansvaret.

Nygart: Den højtærede Minister udtalte, at jeg skulde have sagt, at Bøderne ingen Betydning har for Bekæmpelsen. Hvis jeg har sagt det, har det været en Fortalelse, men jeg mener, at jeg ikke har sagt det. Jeg respekterer selvfølgelig Bøderne som et Led i Foranstaltningerne til Bekæmpelsen, men jeg har ganske vist ikke den Tro, at man kommer synderligt videre ved at forhøje de Bøder, her er Tale om. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at jeg overhovedet ikke rejste nogen Indvending mod, at vi faar de strengere Bødebestemmelser — Bøder fra 200 Kr. til 10 000 Kr. — for forsætlig Undladelse af Anmeldelse. Det, jeg er betænkelig ved og ønsker overvejet, er dette, om det er rimeligt, at vi gaar til saa stærk en Forhøjelse af Bøderne for Ugtsomhed og for Smaaovertrædelser af de Forskrifter, der bliver givet, naar der opstaaer Mund- og Klovesyge. Jeg nævnte et Eksempel som det, at en Hund slipper ud af en Dør og kommer ud paa Landevejen og bliver noteret af en forbigaaende Politimand. Bøden sættes da til mindst 50 Kr., og hænder det anden Gang, er det det dobbelte. For ikke at trætte skal jeg ikke nævne flere Eksempler, men